

Міністерство освіти і науки України
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»
Факультет соціології і права

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Декан факультету соціології і права
(назва інституту/факультету)

А.А. Мельниченко
(підпис) (ініціали, прізвище)

“ 23 ” * * * * * 2016 р.

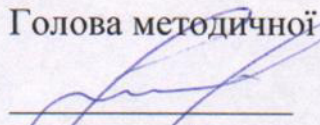
«СМИСЛОВА РЕГУЛЯЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ»

ПРОГРАМА
навчальної дисципліни
підготовки аспірантів за спеціальністю 053 Психологія

Ухвалено методичною комісією
факультету соціології і права

Протокол від «23» червня 2016 р. № 2

Голова методичної комісії

К.Л. Попов

« 23 » червня 2016 р.

РОЗРОБНИК ПРОГРАМИ:

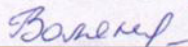
Доцент, к. психол н. Бреусенко-Кузнєцов
Олександр Анатолійович

(підпис)

Програму затверджено на засіданні кафедри психології та педагогіки
Протокол від «22» червня 2016 року № 14

Завідувач кафедри

(підпис)

Волянiюк Н.Ю.

«22» червня 2016 р.

Вступ

Психологічний аналіз смислової регуляції діяльності створює можливість діагностики, прогностики та оптимізації діяльності людини як на виробництві, так і у інших сферах життя, дозволяє ширше й повніше усвідомити тонкі спонуки до тих або інших шляхів реалізації професійних завдань, моментів відповідального прийняття рішення тощо.

Програму навчальної дисципліни «Смислова регуляція діяльності» складено відповідно до освітньо-наукової програми підготовки аспірантів за спеціальністю 053 Психологія.

«Смислова регуляція діяльності» належить до дисциплін з прикладної психології за вибором аспірантів.

«Смислова регуляція діяльності» - навчальна дисципліна, яка вивчає психологічні закономірності смислового рівня мотивації, керування та регуляції діяльності людини у різних сферах – професійно-практичній, науковій, суспільній, а також відповідальних процесів екзистенціального вибору і вчинкової самодетермінації життєвого шляху особистості.

Предметом навчальної дисципліни є смисли як психологічні феномени, що виступають мотивуючими, скеровуючими й регулюючими чинниками людської діяльності, спілкування, вищих рівнів людської поведінки. Смислова регуляція передбачає високу міру усвідомленості, цілеспрямованості й логічної структурованості регульованих процесів.

Навчальну базу дисципліни «Смислова регуляція діяльності» становлять знання отриманні при вивченні різноманітних курсів, що спрямовані на розкриття загальних закономірностей і механізмів діяльності, а також формування досвіду рефлексії над різноманітними явищами, належними до психічної реальності, вміння отримувати, вимірювати й науково-обґрунтовано пояснювати емпіричні факти.

Міждисциплінарні зв'язки навчальної дисципліни: «Теоретичні і методологічні проблеми психології», «Психологія наукової і технічної творчості», «Психологія соціальних явищ», «Соціальна психологія наукової діяльності», «Психологія життєвого середовища», «Психологія професійної діяльності», «Педагогічна майстерність».

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

1.1. Метою навчальної дисципліни є формування у аспірантів здатності:

- аналізувати феномени ціннісно-сислової сфери особистості;
- усвідомлювати відповідальні вибори на своєму життєвому і творчому, професійному шляху;
 - активної діяти та взаємодіяти у науковому пошуку та педагогічній діяльності, гнучко реагувати на зміни ситуації, стійко витримувати базові смисли діяльності;
 - критично осмислювати та толерантно ставитись до наукових доробок різних наукових шкіл та парадигм у психології, дотримуватися принципу методологічного плюралізму;
 - застосовувати спеціальні прийоми для підвищення ефективності смислової регуляції науково-педагогічної діяльності;
 - усвідомлювати, організовувати та контролювати власну поведінку з метою забезпечення продуктивних стосунків з учасниками спільної діяльності;
 - до самоаналізу та розвитку психологічного потенціалу особистості;
 - використовувати прийоми саморегулювання та самоконтролю, розвитку вольових якостей особистості.

1.2. Основні завдання навчальної дисципліни

Згідно із вимогами освітньо-наукової програми аспіранти після засвоєння навчальної дисципліни мають продемонструвати такі результати навчання:

Знання:

- об'єкту, предмету, мети та завдань курсу;
- провідних моделей ціннісно-сислової сфери особистості;
- психологічного поняття смислу у всіх наявних контекстах і способах його розуміння;
 - такі феномени ціннісно-сислової сфери особистості як смислове настановлення, цінність, ціннісна орієнтація, ціннісні інтроєкти та стереотипи;
 - архетипічних коренів індивідуальних та соціальних ціннісних феноменів;
 - сутності та рівнів психологічної проблеми регуляції;
 - мотиваторів та психічних регуляторів діяльності;

- філософських передумов психологічної проблематики смислової регуляції діяльності та поведінки;

- основних психологічних теорій смислу діяльності, поведінки, життя;

- вчинкового осередку самодетермінації особистості;

- індивідуальних та соціальних рівнів ціннісної регуляції діяльності.

уміння:

- аналізувати психологічну літературу з проблематики ціннісно-смислової регуляції життя і діяльності, використовувати її з теоретичною метою та на практиці;

- організовувати свою науково-педагогічну діяльність, мотивувати та скеровувати її за допомогою пізнаних смислових феноменів;

- спиратись на смислову регуляцію у творчій взаємодії з колегами, встановлювати робочі відносини в науково-педагогічному колективі;

- усвідомлювати й контролювати свою поведінку у конфліктах, науковій полеміці тощо;

- визначити стратегію розв'язання творчих завдань, спираючись на усвідомлену ієрархію смислів, що цю діяльність мотивує та регулює;

- використовувати внутрішні і зовнішні заохочення в умовах організаційної діяльності (в організації науки тощо).

мати уявлення про:

- основні підходи до смислової регуляції діяльності: власне діяльнісний, суб'єктно-діяльнісний, системний, феноменологічний, екзистенціальний тощо;

- психологічний зміст, склад, структуру та механізми смислової регуляції наукової діяльності психолога;

- ефективне керування спільною діяльністю на рівні основних смислів суб'єкта діяльності;

- психологічні засоби підвищення мотивації наукової діяльності.

.

2. Структура навчальної дисципліни

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 210 годин (7 кредити ECTS).

Рекомендований розподіл навчального часу

Форма навчання	Всього	Розподіл навчального часу за видами занять				Атестація
	Кредитів	Годин	Лекції	Семінарські заняття	СРС	
Денна	7	210	36	36	138	екзамен
Заочна	7	210	8	8	194	екзамен

3. Зміст навчальної дисципліни

Тема 1. Психологія, її місце в системі наук та проблема смислу

Визначення психології. Місце психології в системі наук. Внутрішня структура психологічної науки. Осьові науки та спеціальні. Об'єкт і предмет психології. Особливості психічної реальності, аргументи її існування. Історичні форми предмету психології. Особливості розуміння поняття смислу в залежності від обраного предмету психології. Метафізичні або емпіричні витоки смислу. Смисл та досвід. Досвід внутрішній та зовнішній.

Тема 2. Проблема смислу в контексті історії Всесвітньої психологічної думки

Основні підходи до історико-психологічного дослідження. Позитивістський підхід. Три етапи розвитку психології: донауковий, філософський, науковий. Культурологічний підхід. Вчинкова концепція. Вчинок як логічний та історико-психологічний осередок психології. Логічна структура вчинку: ситуація, мотивація, дія, післядія. Смисл як феномен післядії. Історико-психологічна структура вчинку. Акцент на ситуацію (міфологічний період, античність, Середньовіччя). Акцент на мотивацію (Відродження, барокко, Просвітництво). Акцент на дію (сцієнтизм). Акцент на післядію. Канонічна психологія.

Тема 3. Проблема смислу в розумінні провідних наукових шкіл ХХ ст.

Смисл у інтроспективній традиції. Свідомість як суб'єктивний бік досвіду. Актуалізм як нівелювання метафізичних основ смислу. Смисл у феноменологічній традиції. Іntenціональність свідомості як смислова спрямованість її на предмет. Психоаналітична традиція. Нагрузка лібідо як джерело смислу. Аналітична

психологія. Лібідо як енергетичний еквівалент цінності. Індивідуальна психологія: телеологічний характер розуміння смислу. Смысл у біхевіоризмі. Цінність підкріплення. Когнітивізм: смысл як регулятор інформації.

Тема 4. Методологія наукового знання та проблема смислу

Науковий метод в широкому сенсі слова. Науковий спосіб пізнання, його складові: методологія, методика, методи у вузькому сенсі. Методологія філософська та технічна. Варіативність методології. Провідні методологічні конструкти ХХ ст.: психоаналітичний, діалектичний, структуральний, феноменологічний, екзистенціальний, онтологічний. Загальна методика психологічного дослідження. Класифікація методів. Провідні методи двох мета-традицій сучасної психології: експериментально- та клінічно-орієнтованої.

Тема 5. Дівергенція професійної свідомості у психологічному науковому співтоваристві

«Наука» та «практика» як основні генералізовані сфери діяльності психолога. Розбіжність поглядів на простір, час, об'єктивність, вірогідність, та ін. у двох «професійних світах». Філософсько-методологічні корені розбіжностей. Проблема демаркації наукового знання. Справжня науковість та сцієнтистська ідеологія як джерела поділу. Особистісна значущість наукового знання. Методологічний плюралізм. Мультипарадигмальність гуманітарного знання.

Тема 6. Ціннісно-смысловая сфера особистості: основні підходи

Ціннісно-смысловая сфера особистості як ієрархія ціннісних орієнтацій. Ціннісно-смысловая сфера особистості як сукупність особистісних смислів. Досвід екзистенціального діяння як аналог ціннісно-смысловой сфери особистості. Розбіжності у питанні детермінації ціннісно-смыслових феноменів.

Тема 7. Діяльнісний підхід до ціннісно-смысловой сфери. Особистісний смисл.

Діяльнісний підхід у класичній версії О.М.Леонтьєва. Розбіжності із суб'єктно-діяльнісним підходом С.Л.Рубінштейна. Свідомість та особистість як похідні від діяльності. Структура діяльності за О.М.Леонтьєвим. Діяльність – дія – операція. Мотив – мета – усови. Особистісний смисл як відношення мотиву до мети дії (або умов).

Тема 8. Діяльнісний підхід до ціннісно-сислової сфери. Сислові структури.

Розвиток поняття особистісного смислу у постлеонт'євський період. Сислові структури: смислове настановлення, мотив, смислова диспозиція, смисловий конструкт, особистісні цінності і потреби. Сисл життя як інтегральна смислова орієнтація. Динамічна смислова система як принцип організації і основна одиниця ціннісно-сислової сфери.

Тема 9. Аспекти смислу в сучасній версії діяльнісного підходу

Онтологічний, феноменологічний і діяльнісний плани розуміння смислу. Сисл як інтегративна основа особистості. Сисл як структурний елемент свідомості. Сисл як структурний елемент діяльності. Онтологічний аспект: смисл у системі життєвих відносин. Феноменологічний – смисл у структурі свідомості. Діяльнісний – смисл у структурі діяльності. Шляхи й механізми смислопородження.

Тема 10. Динаміка і трансформація смислових систем і структур

Внутрішньоособистісна динаміка смислових процесів: смислоутворення, смислоусвідомлення, смислобудова. Філогенез та онтогенез смислової регуляції. Механізми онтогенетичного розвитку смислової сфери.

Тема 11. Індивідуальні особливості смислової регуляції.

Диференціальна психологія смислової регуляції. Індивідуальні особливості. Головні конструкти: телеологічність – каузальність, загальний рівень осмисленості життя, співвідношення ціннісної та потребової регуляції, структурна організація смислових систем, ступінь її усвідомленості, часова локалізація смислових орієнтирів.

Тема 12. Патологія смислової регуляції

Смислова регуляція в патологічних процесах: алкоголізм, шизофренія, епілепсія, неврози, психопатії, афазія, стареча інволюція, соматичні хвороби, кризи, ПТСР. Сисловтрата. Порушення смислової регуляції при девіантному розвитку особистості.

Тема 13. Міжособистісні форми смислів

Колективна ментальність та загальні смисли. Аспекти смислової комунікації. Групові смислоутворювальні контексти. Сисл та значення. Сислова

координація. Трансформація смислів у спільній діяльності. Спрямована трансляція смислів.

Тема 14. Ідея діяльнісного опосередкування особистості та колективу

Системно-структурний підхід до особистості у радянській психології. Особистість як системна якість. Індивід, особистість, індивідуальність, суб'єкт. Вершинний та розширювальний підхід до особистості. Особистість як соціальний індивід, або соціальне у індивіді. Стратометрична концепція у соціальній психології.

Тема 15. Смисл і мотивація організаційної діяльності

Проблеми організаційного опосередкування мотивації поведінки й діяльності. Полімотивація організаційної діяльності. Сфера утилітарної мотивації. Мотивація трудових функцій. Мотивація творчої актуалізації. Мотивація досягнень, кар'єри, винагороди. Сфера інституціональної мотивації. Її спрямованість, соціально-психологічні механізми. Сфера мотивації організаційного менталітету. Мотивація приналежності. Мотивація престижу. Організаційна діяльність як мотивоутворювальний фактор у реалізації смислу життя.

Тема 16. Ідея суб'єктного опосередкування діяльності та життя.

Суб'єктно-діяльнісний підхід, його гуманістична спрямованість. Поняття суб'єкту. Суб'єкт діяльності та суб'єкт життя. Суб'єктне опосередкування діяльності, свідомості та споглядання. Теорія особистості у суб'єктному підході. Діяльність як самодіяльність. Принцип творчої самодіяльності. Відносини людини і світу.

Тема 17. Структурний, феноменологічний та онтологічний підходи до смислу.

Проблема смислу в метафізичній психології. Смисл життя та світова безсмислиця. Явище та смисл за Г.Шпетом. Смисл як ентелехія. Смислопородження за Ж.Дельозом. Теорія смислу як серія парадоксів. Смисл та нонсенс. Мистецтво лишатися на грані. Логіка різомі. Шизоаналіз.

Тема 18. Екзистенціальний підхід до ціннісно-сміслової сфери особистості.

Досвід екзистенціального діяння як аналог ціннісно-сміслової сфери особистості. Рівнева модель ціннісно-сміслової сфери особистості. Рівень глибинної універсальності. Рівень первинної колективності. Рівень

індивідуальності. Рівень вторинної колективності. Рівень вершинної універсальності. Суб'єктна вісь. Генезис ціннісних феноменів.

4. Рекомендована тематика практичних занять.

Практичне заняття 1. Тема: Наука як сфера людської діяльності. Межі науковості у постановці проблеми смислу. Номотетичний та ідеографічний шляхи дослідження особистісних смислів.

Мета: сформувати загальні уявлення про демаркацію меж науковості у психологічній науці, про варіативне й інваріантне у науковому пошуку. Сформувати базові знання щодо правил наукового пізнання онтологічно-змістовних психічних явищ. Диференціювати головні методичні підходи до дослідження особистісних смислів.

Практичне заняття 2. Тема: Дослідження смислу методом «Активної уяви» (ідеографічний шлях)

Мета: набути досвіду самопізнання, саморефлексії через візуалізацію власного внутрішнього світу у формах, отриманих із світу зовнішнього, фізичного.

Практичне заняття 3. Тема: Ідеографічний шлях дослідження смислів. Проблема сприймання смислової сторони іншокультурних феноменів.

Мета: отримати досвід рефлексивного сприймання на невербальному та вербальному рівні іншомовного культурного пам'ятника (середньовічної балади тощо).

Практичне заняття 4. Тема: Небезпека редукціонізму в дослідженні феноменів духовного життя людини.

Мета: сформувати систему індикаторів типових редукціоністських похибок по відношенню до феноменів духовного життя людини.

Практичне заняття 5. Тема: Моделювання смислів у психологічному дослідженні.

Мета: освоїти моделювання як теоретичний метод психологічного дослідження у застосуванні до смислових явищ.

Практичне заняття 6. Тема: Реконструкція смислів у психологічному дослідженні..

Мета: освоїти реконструкцію як теоретичний метод психологічного дослідження у застосуванні до смислових явищ.

Практичне заняття 7. Тема: Типізація смислів у психологічному дослідженні.

Мета: освоїти типізацію як теоретичний метод психологічного дослідження у застосуванні до смислових явищ.

Практичне заняття 8. Тема: Спостереження як метод психологічного дослідження смислів поведінки людини.

Мета: сформувані загальні уявлення про емпіричний метод спостереження у застосуванні до психологічного дослідження смислів поведінки людини. Виявити провідні індикатори наявності тих або інших смислів.

Практичне заняття 9. Тема: Самоспостереження як метод психологічного дослідження власних смислів.

Мета: сформувані загальні уявлення та досвід застосування емпіричного методу самоспостереження.

Практичне заняття 10. Тема: Експериментальний шлях дослідження смислів діяльності.

Мета: освоїти загальну методику проведення психологічного експерименту по відношенню до дослідження смислів діяльності людини.

Практичне заняття 11. Тема: Бесіда як емпіричний шлях пізнання смислової сфери.

Мета: освоїти метод бесіди і сформувані базову систему індикаторів наявності у досвіді вербальної комунікації з людиною тих або інших смислів – прихованих та явних.

Практичне заняття 12. Тема: Опитування як типовий шлях психометричного дослідження феноменів ціннісно-смислової сфери. Опитувальник ціннісних орієнтацій М.Рокіча.

Мета: отримати досвід дослідження ціннісних орієнтацій особистості шляхом їх ранжування.

Практичне заняття 13. Тема: Опитування як типовий шлях психометричного дослідження феноменів ціннісно-сислової сфери. Опитувальник термінальних цінностей Сеніна ОТеЦ.

Мета: отримати досвід дослідження ціннісних орієнтацій особистості.

Практичне заняття 14. Тема: Опитування як типовий шлях психометричного дослідження феноменів ціннісно-сислової сфери. Опитувальник Ш.Шварца.

Мета: отримати досвід дослідження цінностей особистості..

Практичне заняття 15. Тема: Тестування феноменів ціннісно-сислової сфери. Тест смисложиттєвих орієнтацій.

Мета: отримати досвід роботи із тестом СЖО (Крамбо, Махолік у адаптації Д.О.Леонтьєва).

Практичне заняття 16. Тема: Проективний підхід у діагностиці смислових структур.

Мета: отримати досвід роботи із проективними тестами у застосуванні до структур ціннісно-сислової сфери особистості.

Практичне заняття 17. Тема: Психосемантичний підхід до дослідження феноменів ціннісно-сислової сфери.

Мета: отримати досвід роботи із тестом «Семантичний диференціал» (Ч. Осгуд) по відношенню до смислових феноменів.

Практичне заняття 18. Тема: Ідеографічне дослідження смислів спільної діяльності.

Мета: Виявити смисловий рівень проявів учасників шляхом виконання розвивальної вправи «Спільне створення казки».

5. Рекомендована література

1. Асмолов А.Г. Деятельность и установка // Асмолов А.Г. По ту сторону сознания: методологические проблемы неклассической психологии. – М.: «Смысл», 2002.– С. 16-166.
2. Братусь Б.С. Аномалии личности. – М.: Мысль, 1988. – 304 с.
3. Братусь Б.С. К изучению смысловой сферы личности // Вестник Московского ун-та.. – Сер.14. – Психология. – 1981. – № 2. – С.46-56.
4. Бреусенко-Кузнецов А.А. Опыт сказочничества. Динамика ценностно-смысловой сферы личности в условиях экзистенциального кризиса: Монография. – К.: КВИЦ, 2005. – 386 с.

5. Делёз Ж. Логика смысла: Пер. с фр. – М.: Академия, 1995. – 298 с.
6. Журавлёв А.Л. Психология совместной деятельности. – М.: Изд. ИП РАН 2005 – 634 с.
7. Журавлёв А.Л. Психология управленческого взаимодействия – М.: Изд. ИП РАН 2004 – 470с.
8. Леонтьев А.Н. Деятельность. Сознание. Личность. – М.: Политиздат, 1975. – 303 с.
- Леонтьев Д.А. Психология смысла: природа, структура и динамика смысловой реальности. – М.: Смысл, 1999. – 487 с.
9. Леонтьев Д.А. Структурная организация смысловой сферы личности: Автореф. дисс... канд. психол. наук: 19.00.01 / Моск. гос. ун-т. – М., 1988. – 24 с.
10. Леонтьев Д.А. Тест осмысленности жизни // Практикум по психодиагностике. Прикладная психодиагностика / под ред. И.М. Карлинской и др. – М., 1992. – С. 9-20
11. Максименко С.Д. Общая психология «Рефл. – бук», 2010 – 523с.
12. Маслоу А. Мотивация и личность. Изд. 3-е. СПб.: Питер, 2003. – С. 236.
13. Моляко В.А. Творческая конструктология (прологомены). – К. «Освита Украины», 2007 – 378с.
14. Насиновская Е.Е. Методы изучения мотивации личности: Опыт исследования личностно-смыслового аспекта мотивации . – М.: МГУ, 1988. – 80 с.
15. Парадигмы в психологии: науковедческий анализ.- М.: изд-во «ИПРАН» 2012 -468с.
16. Петровский А.В. Личность. Деятельность. Коллектив. М.: Педагогика, 1982. - 255с.
17. Петровский В.А. Деятельностное опосредствование межличностных отношений: феномены, сущность // Социальная психология и общество. – 2011. - № 1. – С.5-16.
18. Прохоров А.О. Смысловая регуляция психологических состояний. - М.: Изд. ИП РАН 2009 – 350с.
19. Полани М. Личностное знание. На пути к посткритической философии: Пер. с англ. – М.: Прогресс, 1985. – 344 с.
20. Рубинштейн М.М. О смысле жизни. Труды по философии ценности, теории образования и университетскому вопросу: [В 2 т.] / Под ред. Н.С. Плотникова и К.В. Фараджева. – Т. 1. – М.: Издат. дом «Территория будущего», 2008. – Т. 1. – 574 с.
21. Рубинштейн М.М. О смысле жизни. Труды по философии ценности, теории образования и университетскому вопросу / Под ред. Н.С.Плотникова и К.В.Фараджева. Вст. ст. К.В.Фараджева. – Т. 2. – М.: Издат. дом «Территория будущего», 2008. – 373 с.
22. Рубинштейн С.Л. Бытие и сознание. – М.: Изд-во АН СССР, 1957. – 328 с.
23. Рубинштейн С.Л. Бытие и сознание. Человек и мир. – СПб.: Питер, 2003. – 512 с.
24. Рубинштейн С.Л. Основы общей психологии. – СПб.: Питер Ком, 1998. – 688 с.
25. Рубинштейн С.Л. Принцип творческой самодеятельности // Вопросы философии. – № 4. – 1989. – С. 88-95.
26. Сержантов В.Ф. Человек, его природа и смысл бытия. – Л.: Изд. ЛГУ, 1990. – 360 с.

27. Слободчиков В.И. Выявление и категориальный анализ нормативной структуры индивидуальной деятельности // Вопросы психологии. – 2000. – №2. – С. 42-52.
28. Столин В.В. Самосознание личности. – М.: Изд. Моск. ун-та, 1983. – 284 с.
29. Тареев М.М. Цель и смысл жизни // Смысл жизни: Антология. – М.: Прогресс-Культура, 1994. – С. 123-242.
30. Татенко В.А. Психология в субъектном измерении: Монография. – К.: Просвита, 1996. – 404 с.
31. Трубецкой Е.Н. Смысл жизни. – М.: Республика, 1994. – 432 с.
32. Фейерабенд П. Избранные труды по методологии науки: Переводы с англ. и нем. / Общ. ред. и авт. вступ. ст. И.С.Нарский. – М.: Прогресс, 1986. – 542 с.
33. Франк С.Л. Смысл жизни // Смысл жизни: Антология. – М.; Изд. гр. «Прогресс-Культура», 1994. – С.489-583.
34. Франкл В. Человек в поисках смысла: Пер. с англ., нем. – М.: Прогресс, 1990. – 368 с.
35. Франселла Ф., Баннистер Д. Новый метод исследования личности: Руководство по репертуарным личностным методикам: Пер. с англ. – М.: Прогресс, 1987. – 236 с.
36. Шевцов А.А. Самопознание и субъективная психология. – М, 2003. – 424 с.
37. Шпет Г.Г. Явление и смысл. – Томск: Водолей, 1996. – 192 с.

6. Засоби діагностики успішності навчання.

Практично-орієнтовані завдання; ситуаційні завдання; екзаменаційні білети.

7. Методичні рекомендації

Робочу програму доцільно скласти відповідно до навчальної програми дисципліни «Смислова регуляція діяльності».